

ציד נפשות

בימים האחרונים החליט המזרחי כנראה, לפרוש את רשתו גם על העמק. בכלמורה ישנם חברי הסתדרות העובדים וישנם מאנשי המושב שאינם שייכים לה. אולם לכולם יש בית ספר מאוחד של ועדה החרבות המרכזית שהושקע בו, אנכי, הרכה עמל ומסירות. הילדים קשורים במורם בלב ונפש, אולם עסקני החנוך של המזרחי מציעים מורים הנם אין כסף. החשבון הוא פשוט נתכלית הפשטות. יש בעלנים להשתחרר ממס החנוך, ובמושב — סכנת סירוד. לפי שעה לא ידוע כמה יגמר הדבר.

יש לשאול את הסתדרות המורים הכללית: האם היא שמה לב לכל אלה? הרי הפרץ הולך ומתרחב והעמדות נשטמות, על הסתדרות המורים לפנים עצה בעוד מועד ולהזהיר את חבריה המורים מהמזרחי, להתנגד בכל תוקף לפעולות חתירה אלה של המנהיגים, המשפילות את כבוד החנוך והמחנך בארץ.

נחום איש גס"ז

מנהלי החנוך מהמזרחי התחילו לעסוק בציד תינוקות שר בית רבן ע"י כיבוש בתי הספר. לשם זה הם משתמשים באמצעים כרוקים ומנוסים שנקטו כבר רבים וכן שלמים: גונבים את לב ההורים, מבטיחים הנחות שונות, ובעיקר מציעים מורים שלא על מנה לקבל תשלומים מהמקום — ומי גבור ויכבוש את יצרו ויעמוד בנסיון?

התחילו מכבוש הנכילי ועברו לשומרון. זה עתה קראנו על המעשים שנעשו בזכרון יעקב. כמה בויץ נשפך על המורים! כמה צניעות וטומאה שביראה! והכל על שום מה? מפני שהמושבה העשירה לא רצתה לסלק את הסכום שדרשה ממנה מחלקת החנוך; ולשם זה נחעטפה, כביכול, באיצטלא של יראת שמים. היו אספות על נבי אספות ונדמה היה לכאורה, שהמקום ישאר ברשת בתי הספר הכלליים, אולם לבסוף נכרו המצוקים: היתה הצבעה חשאית והרוב היה בעד המזרחי. נצח הכסף!